

Ćwiczenie: Sześć kapeluszy myślowych

Cel i typ zadania: Celem zadania jest przedstawienie uczestnikom techniki, która zachęca do współpracy, systematyzuje rozwiązywanie problemów oraz zachęca do innowacyjnych pomysłów.

Czas trwania: 90-100 min

Materiały: długopisy i papier, karteczki samoprzylepne, kolorowe kapelusze w konkretnych kolorach techniki „Sześciu kapeluszy myślowych” (kapelusze mogą być z dowolnego materiału), dostęp do sprzętu komputerowego w celu odtworzenia krótkiego filmu – jeśli nie jest to możliwe, poproś uczestników o obejrzenie wideo z wyprzedzeniem i podsumuj wideo podczas ćwiczenia.

Instrukcja:

1. Zaprezentowanie techniki

Przedstaw uczestnikom technikę „Sześciu kapeluszy myślowych”. Wyjaśnij, że model ten został opracowany przez Edwarda de Bono w celu wspierania wspólnego podejmowania decyzji i krytycznego myślenia. Technika ta jest przydatna do wspierania współpracy, ponieważ pozwala zespołom organizować myślenie i wspiera pozytywną atmosferę podczas omawiania złożonych spraw i uzgadniania różnych zainteresowań.

W celu zaprezentowania metody przedstaw video:

<https://www.youtube.com/watch?v=oHiwpz7r4wY>

Pokaż uczestnikom obraz z Załącznika 1 i zapoznaj ich z techniką przedstawioną w filmie.

Zilustruj technikę w sektorze opieki zdrowotnej, odwołując się do przykładu podanego przez Cioffi, J.M. (2017). Pokaż, jak użycie techniki sześciu kapeluszy może prowadzić proces dialogu i integracji dla wszystkich uczestników procesu opieki zdrowotnej. Pokaż, jak zastosowanie tej techniki pozwala zespołowi współpracować i podejmować świadome decyzje.

Wyjaśnij, dlaczego ta technika jest ważna i istotna dla pielęgniarek i ich współpracy z lekarzami, pacjentami, rodzinami pacjentów i innymi pracownikami:

- pielęgniarki są w bardzo dobrej pozycji, aby móc poznać potrzeby swoich pacjentów i ich rodzin
- wykorzystanie tej techniki do przeprowadzenia spotkań między pielęgniarkami a lekarzami/innymi pracownikami może pomóc w przezwyciężeniu barier we współpracy wynikających z różnic w statusie, władzy itp. Trzeba zaznaczyć, że wszyscy uczestnicy są równi

Technika zachęca do współpracy, systematyzuje metody rozwiązywania problemów, zachęca do wdrażania innowacyjnych pomysłów.

2. Ćwiczenia praktyczne

Poproś uczestników, aby pomyśleli o sytuacji, w której muszą współpracować z lekarzami lub innymi pracownikami. Poproś ich, aby pomyśleli o bardzo konkretnym przykładzie. Następnie poproś ich o zapisanie na kartce samoprzylepnej głównej idei sytuacji i stanowisku zaangażowanych osób (tj. lekarzy, pielęgniarek, pacjentów itp.).

Zbierz wszystkie karteczki do kapelusza lub czegoś podobnego. Wyciągnij trzy z nich i przeczytaj ich zawartość. Poproś uczestników, aby wybrali nad którą karteczką chcą pracować. Uzupełnij wszelkie

brakujące szczegóły (tj. dane demograficzne pacjenta, stanowiska kierownicze zaangażowanego personelu itp.).

Przypisz uczestnikom różne role w zależności od ról, które występują w omawianej sytuacji (tj. jeśli sytuacja obejmuje lekarzy, pielęgniarki, pacjenta i rodzinę pacjenta, przypisz uczestnikom te role).

Rozpocznijcie pracę nad zadaniem. Trener powinien wziąć kapelusz niebieski. Reszta uczestników będzie miała za zadanie ubrać odpowiedni kolor kapelusza w danym momencie. Zaczniście od kapelusza w kolorze białym, następnie przejdźcie do kolejnego koloru zgodnie z informacjami zawartymi w Załączniku 1. Za każdym razem, gdy zarządź zmianę koloru kapelusza, pokaż uczestnikom papierowy kapelusz w danym kolorze, aby pomóc uczestnikom w skupieniu się na konkretnej fazie zadania. Pozwól, aby dyskusja trwała ok. 20-30 min.

Za każdym razem, gdy przechodzisz na nowy kapelusz, pokaż papierowy kapelusz w tym kolorze, aby pomóc uczestnikom skupić się na fazie, w której się znajdują. idź przez około 20-30 minut

Omów zadanie. Oto kilka przykładów pytań, które możesz zadać::

- Jak czuliście się podczas tego zadania?
- Jakie według was było największe wyzwanie w tym zadaniu?
- W jakim stopniu zastosowana metoda pomogła zmniejszyć dystans między przedstawicielami różnych stanowisk?
- Jakie pojawiły się różnice w przebiegu omawianej sytuacji ze względu na zastosowanie metody sześciu kapeluszy, jak zazwyczaj przebiegała taka sytuacja?

Literatura:

Cioffi, J.M. (2017), Collaborative care: Using six thinking hats for decision-making, *International Journal of Nursing Practice*, DOI: 10.1111/ijn.12593, pp. 4-6, dostępne na:
https://onlinelibrary.wiley.com/doi/pdf/10.1111/ijn.12593?casa_token=bNxxGUcummYAAAAA:LtSfQ8qnN1ikqVouzKVL0DEYHrUz2hXz2JbGSvoMFbXXHiS-MSvM_5JlnV7RVLvsb9JmtWlsqu700x4, dostęp 16 lutego 2020

Załącznik 1:

Model sześciu kapeluszy myślowych Edwarda de Bono dotyczący zdolności krytycznego myślenia i rozwiązywania problemów			
	BIAŁY KAPELUSZ	● Obiektywność ● Ustalanie faktów	Proszę założyć biały kapelusz, aby pokazać, że należy rozważyć dostępne fakty i dane liczbowe w sposób obiektywny
	CZERWONY KAPELUSZ	● Pasja ● Intuicja ● Emocje	Proszę założyć czerwony kapelusz, aby pokazać, że podczas rozwiązywania problemu należy kierować się intuicją, przeczuciami i emocjami
	CZARNY KAPELUSZ	● Ostrożność ● Pesymizm ● Posępność	Proszę założyć czarny kapelusz, aby pokazać, że należy zachować czujność i rozważyć negatywne strony wydarzenia, kwestii lub problemu
	ŻÓŁTY KAPELUSZ	● Nadzieja ● optymizm	Proszę założyć żółty kapelusz, aby pokazać, że należy zachować optymizm i rozważyć dobre strony danej sytuacji
	ZIELONY KAPELUSZ	● Kreatywność ● Pomysłowość	Proszę założyć zielony kapelusz, aby pokazać, że należy zastosować kreatywne podejście i szukać nietypowych rozwiązań
	NIEBIESKI KAPELUSZ	● Kierownictwo ● Łączenie faktów ● Organizacja	Proszę założyć niebieski kapelusz, aby pokazać, że należy zastanowić się nad tym, jak problem jest omawiany. Przemyśleć strategię dyskusji i skierować ją na właściwe tory. Spojrzeć na kwestię z szerokiej perspektywy.

<http://www.rightattitudes.com/>

Źródło: Sześć kapeluszy myślowych E. de Bono